

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/1041/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206241
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112206241.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Q., so sídlom Q., F. XX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného J., so sídlom Q., F. XX proti odporcovi L. C., bytom M. R., P. XX/X, zastúpeného opatrovníkom L. L. R., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu G., so sídlom B., P. XX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného T. C. L., advokátom, so sídlom B., P. Q. X, o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. septembra 2013, č.k. 20C/159/2013-52, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 248,95 Eur s príslušenstvom. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. s odôvodnením, že vedľajší účastník, ktorý v konaní zastupoval odporcu, má vzhľadom na úspech odporcu právo na náhradu trov konania. Vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy konania podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v uplatnenej výške 58,78 Eur, a to prevzatie veci 21,58 Eur, vyjadrenie k návrhu 21,58 Eur a 2 x režijný paušál á 7,81 Eur, t. j. sumu 15,62 Eur.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 5Co/375/2013 a Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.06.2013, sp. zn. 9Co/375/2013. Uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho

účastníka do konania. Poukázal na to, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Podľa názoru navrhovateľa ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok okresného súdu zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania.

Opatrovník odporcu sa k podanému odvolaniu vyjadril písomne. Uviedol, že v priebehu konania vyjadril písomný súhlas s tým, aby na strane odporcu v konaní vystupoval vedľajší účastník, preto nie sú správne závery navrhovateľa uvedené v jeho odvolaní. Vyjadrenie súhlasu opatrovníka odporcu bolo uvedené aj v odôvodnení napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o účelnosť priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi, ponecháva ich na úvahe odvolacieho súdu.

Krajský súd preskúmal vec v medziach podaného odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Rozsudok okresného súdu nebol napadnutý účastníkmi vo výroku o zamietnutí návrhu, ani o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi. V tejto časti rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa žalobným návrhom, ktorý bol doplnený na výzvu súdu, domáhal vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 248,95 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním zo dňa 20.04.2012, doručeným okresnému súdu dňa 27.04.2012, oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane odporcu a zároveň požiadal súd o zaslanie žalobného návrhu s prílohami. Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 08.01.2013, č.k. 12Ro/75/2012-23, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.06.2013, pripustil, aby do konania na strane odporcu vstúpil ako vedľajší účastník občianske združenie G., so sídlom B., P. XX, IČO XX XXX XXX. Vedľajší účastník v podaní zo dňa 12.08.2013 tvrdil, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, pretože z obsahu žaloby a jej príloh nie je možné určiť, či právo navrhovateľovi na zaplatenie zmluvnej pokuty vôbec vzniklo, teda nedá sa zistiť, v akom rozsahu nesplnil spotrebiteľ povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby. Dôvodil, že ak je dohoda o zmluvnej pokute absolútne neplatná, právnenému predchodcovi navrhovateľa nevzniklo žiadne majetkové právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, keďže z absolútne neplatných právnych úkonov nemôžu účastníkom týchto úkonov vzniknúť žiadne práva. Vedľajší účastník navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh a zaviazal navrhovateľa zaplatiť právnenému zástupcovi združenia ako vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania. Okresný súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na termín 18.09.2013, ktorého sa nikto nezúčastnil. Následne napadnutým rozsudkom žalobný návrh navrhovateľa zamietol a zároveň rozhodol o trovách konania. Rozhodnutie vo veci samej nebolo napadnuté odvolaním, odvolanie nesmerovalo ani proti výroku o trovách konania vo vzťahu k odporcovi. Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 58,78 Eur.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznáva náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V posudzovanej veci navrhovateľ nespochybňuje úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní. Namietá, že trovy vedľajšieho účastníka nezodpovedajú účelnému bráneniu uplatňovaného práva.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom k tomuto zákonnému ustanoveniu je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pokiaľ teda spory majú povahu sporov spotrebiteľských, môže sa konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. OZ právna pomoc spotrebiteľom má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu, a keďže podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. účasť v konaní mu je umožnená zákonom, nemusí preukazovať ani právny záujem na výsledku sporu.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý uložil navrhovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný, zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu v tomto konaní nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže vedľajší účastník bol zastúpený advokátom. Z ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. totiž vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Možno preto súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Neobstojí preto argumentácia navrhovateľa, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, keďže nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Neobstojí ani argumentácia, že vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, keďže v uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje s námietkami navrhovateľa, že vedľajší účastník vo svojej právnej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej moci, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Pokiaľ aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevylučuje. Nemožno prehliadať, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.